

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/231/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.III.37.718/2025/2. számú végzésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A dr. Dora Márta ügyvéd által képviselt indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Kfv.III.37.718/2025/2. számú végzése és a Győri Törvényszék 1.K.700.256/2025/6. számú ítélete, valamint Győr-Moson-Sopron Vármegyei Kormányhivatal, Győri Járási Hivatal GY-02/NEO/00929-22/2024. számú határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [3] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek a törvényszék által megállapított tényállása szerint az indítványozót (alapügy felperese) az alperesi kormányhivatal támadott határozatával egészségügyi bírság megfizetésére kötelezte, mivel kiskorú gyermeke életkorhoz kötött kötelező védőoltások beadatására vonatkozó jogszabályi kötelezettségének az indítványozó nem tett eleget (jóllehet jogerős ítélettel törvényesnek minősített hatósági határozat már megállapította a védőoltások beadatására vonatkozó kötelezettségének fennállását gyermeke vonatkozásában). Az indítványozó az egészségügyi bírság megfizetésére kötelező alperesi határozattal szemben keresetet terjesztett elő, melyet mint alaptalant a Győri Törvényszék 1.K.700.256/2025/6. számú jogerős ítéletével elutasított. A jogerős ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria Kfv.III.37.718/2025/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) és (2) bekezdése alkalmazásával megtagadta.
- [4] Az indítványozó ezt követően fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó – az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására kiegészített – alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és

(7) bekezdése sérelmére hivatkozott. Az alkotmányjogi panasz szerint a jogerős ítélet „több ponton is súlyosan sérti a hatályos jogszabályokat, és a jogállamiság alapvető garanciáit. A keresetben kifejtett, több semmisségi okokat nemhogy a Kp. 85. § (3) bekezdése alapján hivatalból, még a kereseti kérelem ellenére sem vette figyelembe, úgy tett, mintha nem is hivatkoztunk volna rá, vagy azt teljesen félremagyarázta, amellyel a keresethez kötöttség elvét is megsértette.” Az alkotmányjogi panasz állítja, hogy az alperesnek nem állt jogában megbírságot az indítványozót, mivel jogszabálysértés nem történt, illetve az alperesnek hatásköre sem lett volna rá, s mindezt a bíróságnak meg kellett volna állapítania. Állítja továbbá, hogy az alperes kétszer bírságolta ugyanazon cselekményért, s ezzel „megsértette kétszeres értékelés tilalmát”. Az alkotmányjogi panasz szerint az alperes az eljárásban „megsértette az Ákr. összes alapelvét és az összes ügyféli jogokat, indítványozó lényegében nem is kezelte az eljárásban ügyfélként.” Az alkotmányjogi panasz sérelmezi, hogy az alperes az indítványozó számára „semmilyen ügyféli jogot” nem biztosított, illetve az ügyintézési határidőt túllépte, s ennek következményeit az eljáró bíróság „[n]em vizsgálta, nem értékelte, és nem is indokolta, miért hagyja figyelmen kívül.” Sérelmezi továbbá, hogy az alperes „nem tett eleget tényállás felderítési kötelezettségének, s a már rendelkezésre álló adatok közül, indítványozó felelősségének a hiányát egyáltalán nem kívánta vizsgálni, sőt azokat egyenesen eltagadta.” Kifogásolja továbbá, hogy az alperes „a bírság kiszabásakor említést sem tesz azon felróhatóságot, illetve bűnösséget kizáró körülményről, miszerint indítványozó gyermekének az oltásainak a halasztásáról a kezelőorvos határozott, amelynek a felülbírálatára alperes nem jogosult, jogszabály halasztás tekintetében az alperesnek csak tudomásulvételi jogot biztosít”. Kifogásolja azt is, hogy az alperes „mérlegelési jogkörében olyan körülményeket értékelt súlyosbító körülményként, amit jogszabály nem enged, illetve, olyan körülményt nem értékelt, amit jogszabály kötelezően írt elő neki, melyre tekintettel megsértette a mérlegelési jogát, indokolatlanul magas bírságot szabott ki.”

- [5] Az alkotmányjogi panasz a fentiekkel összefüggésben sérelmezi, hogy a jogerős ítélet az indítványozó keresetét úgy utasította el, hogy „a kereseti kérelmet nem merítette ki, a keresetben hivatkozott jogszabályi rendelkezések megalapozottságát nem cáfolta, nem indokolta, az alperes ügy lényegére kiható anyagi és eljárásjogi jogszabálysértéseit elbagatellizálta, figyelmen kívül hagyta, a jogszabálysértések hiányát iratellenesen és jogszabálysértően állapította meg, sőt maga is súlyos jogszabálysértéseket követett el az eljárásában.” Az alkotmányjogi panasz szerint a jogerős ítélet „az alperes ügy lényegére kiható jogszabálysértéseit figyelmen kívül hagyta, ennek érdekében jogszabálysértéseket követett el, a Kp. alapelveit kirívóan sértette, amely jogszabálysértések révén az alábbiak szerint sérült az indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében megfogalmazott alapvető joga”. Az alkotmányjogi panasz állítja, hogy „a Törvényszék eljárása és ítélete több, egymással

összefüggő okból sérti az Alaptörvény XXVIII. cikkében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint a (7) bekezdés szerinti jogorvoslathoz való jogot. E sérelmek lényege nem pusztán abban áll, hogy a bíróság esetlegesen téves jogi következtetésre jutott, hanem abban, hogy az eljárás egésze nem felelt meg azoknak az alkotmányos követelményeknek, amelyek a bírói jogvédelem érdemi, hatékony jellegét biztosítják.” Az alkotmányjogi panasz azzal érvel, hogy a tisztességes eljáráshoz való jog „egyik központi eleme az indokolt bírói döntéshez való jog, amely az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint megköveteli, hogy a bíróság a felek által előterjesztett, az ügy érdemére kiható lényeges érveket megvizsgálja, és azokra érdemi, okszerű indokolást adjon. Jelen ügyben az indítványozó részletesen hivatkozott több olyan jogszabálysértésre – különösen az ügyintézési határidő túllépésére, a kétszeres értékelés tilalmának megsértésére, a hatáskör hiányára, valamint a szankcióalkalmazás törvényi feltételeinek hiányára –, amelyek önmagukban is alkalmasak lettek volna a vitatott hatósági döntés megsemmisítésére. A Törvényszék azonban ezekre az érvekre nem adott érdemi választ: egyeseket teljesen figyelmen kívül hagyott, másokat indokolás nélkül elutasított, illetve olyan módon értelmezte a tényállást, amely az iratok tartalmával ellentétes. Az indokolás hiánya vagy nyilvánvaló elégtelensége az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét eredményezi, mert a döntés ilyen esetben nem ellenőrizhető és nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy a bíróság valóban mérlegelte-e a felek érveit.”

- [6] A jogorvoslathoz való jog sérelmét az alkotmányjogi panasz ekként indokolja: „Az Alaptörvény nem csupán formális jogorvoslati lehetőséget garantál, hanem tényleges, hatékony jogvédelmet. Ha a bíróság nem vizsgálja érdemben az indítványozó kifogásait, nem ad rájuk indokolt választ, és nem biztosít valós lehetőséget a hatósági döntés felülvizsgálatára, akkor a jogorvoslat pusztán látszólagos marad. A jelen ügyben indítványozó ugyan igénybe vehette a bírósági utat, azonban a bíróság eljárása – az indokolás hiánya, a lényeges érvek figyelmen kívül hagyása és a jogszabályok önkényes értelmezése miatt – nem biztosított valós esélyt a jogsértés orvoslására. Ezt a helyzetet tovább-súlyosbítja, hogy a felülvizsgálati eljárás sem vezetett érdemi kontrollhoz, így a jogorvoslati rendszer egésze nem tudta betölteni alkotmányos funkcióját.”
- [7] Az alkotmányjogi panasz szerint a Kúria befogadást visszautasító végzése szintén sérti az Alaptörvényben biztosított alapvető jogokat, különösen az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt jogokat. A Kúria támadott végzése kapcsán előadja, hogy az alapügyben az „indítványozó nem pusztán jogértelmezési vitát terjesztett elő, hanem olyan kifogásokat, amelyek a közigazgatási határozat érvényességét alapjaiban érintik, és amelyek vizsgálata a bíróság számára törvényi kötelezettség. Ilyen esetben a Kúria befogadást megtagadó döntése azt eredményezi, hogy ezek a súlyos jogsértések érdemi bírói kontroll nélkül maradnak. Ez a helyzet ellentétes a

tisztességes eljáráshoz való joggal, mert a bírósági rendszer nem biztosítja a jogsértések korrigálásának lehetőségét, és ezáltal a jogvédelem ténylegesen nem valósul meg.” Az alkotmányjogi panasz állítja továbbá, hogy a „jogorvoslathoz való jog sérelme ebben az összefüggésben még nyilvánvalóbb. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy a jogát vagy jogos érdekét sértő döntéssel szemben jogorvoslattal éljen. Ez a jog azonban nem pusztán a jogorvoslat formális megnyitását jelenti, hanem azt is, hogy a jogorvoslat alkalmas legyen a sérelem orvoslására. Amennyiben a Kúria úgy utasítja vissza a felülvizsgálat befogadását, hogy közben az alsóbb fokú bíróság eljárása súlyos, az ügy érdemére kiható hibáktól szenved, a jogorvoslat ténylegesen kiüresedik. Indítványozó hiába élt a törvény által biztosított rendkívüli jogorvoslattal, az nem vezetett érdemi vizsgálathoz, így nem biztosított számára valós jogvédelmet.”

- [8] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. §, illetve 26. § (1) bekezdése szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29-31. § szerinti feltételeket.
- [9] 2.1. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett kúriai végzéssel zárult ügyben felperes volt, az alapügyben a felperes a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, magánszemélyként indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.
- [10] 2.2. Az indítványozó panaszában a Kúria felülvizsgálat befogadását megtagadó végzését és a Győri Törvényszék 1.K.700.256/2025/6. számú ítéletét is támadta.
- [11] Az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így a Kúria döntése megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésben foglaltaknak, ezért alkotmányjogi panasszal támadható (lásd például: 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]).
- [12] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi végzése alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. Ilyen esetben az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban

hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Az indítványozók a Győri Törvényszék 1.K.700.256/2025/6. számú ítéletét külön alkotmányjogi panasszal nem támadták meg, ugyanakkor a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdésére alapított döntése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Minderre tekintettel a Kúria végzése és azon keresztül a Győri Törvényszék ítéletének állított alaptörvény-ellenessége is vizsgálható jelen eljárásban (lásd például: 3032/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [29]-[31]).

- [13] Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszban az alperes határozata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is indítványozta. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz. Az Abtv. 27. §-a közigazgatási szerv határozatával szemben alkotmányjogi panasz benyújtását nem teszi lehetővé.
- [14] 2.3. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzésével szemben nincs helye jogorvoslatnak. A bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai végzéssel szemben az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [15] 2.4. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, melynek részleteit az (1a) és (1b) bekezdések szabályozzák.
- [16] A határozott kérelem követelménye az Alkotmánybíróság gyakorlatában magában foglalja, hogy az indítványozónak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya (lásd pl.: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]) az ügy érdemi elbírálásának akadálya” (lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]). Visszautasításra ad okot az is, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak (lásd például: 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]; 3022/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [18]-[19]).
- [17] Az Abtv. 27. §-ára alapított, a támadott bírói döntésekkel szemben előterjesztett alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmére hivatkozó részében eleget tesz a határozott kérelem követelményének: az alkotmányjogi panasz megjelöli az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést

[Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont], valamint indokolást tartalmaz az Alaptörvényben foglalt jog sérelmének mibenlétét illetően [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont].

- [18] 2.5. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {ld. pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [19] Az alkotmányjogi panasz szerint az alapügyben sérült az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes eljáráshoz való joga, a panasz tartalma szerint voltaképpen az indokolt döntéshez való jog sérelme miatt. Az alkotmányjogi panasz ugyanis lényegében azt sérelmezi, hogy a bíróság hiányos tényállásra alapította döntését, nem tett eleget indokolási kötelezettségének, nem indokolta kellőképpen az állított jogszabálysértések hiányát, nem derül ki a támadott bírói döntésből, hogy a bíróság mérlegelte a felek érveit. Hasonló okokból állítja az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése által biztosított jogorvoslathoz való jog sérelmét is, mivel arra hivatkozik, hogy a bírósági eljárás az indokolás hiánya, a felperesi érvek figyelmen kívül hagyása és a jogszabályok önkényes értelmezése miatt nem biztosított lehetőséget a hatósági döntés felülvizsgálatára, az állítólagos jogsértések orvoslására. Hasonló okokból kifogásolja azt is, hogy a Kúria az indítványozó felülvizsgálati kérelme befogadását megtagadta.
- [20] Az alkotmányjogi panaszban támadott jogerős ítélet leszögezi, hogy a bíróság a „perben – a kereseti kérelem korlátai között – azt vizsgálta, hogy jogszerűen járt-e el az alperes, amikor a 2024. december 19. napján kelt, GY-02/NEO/00929-22/2024. számú határozatával a felperest 100.000 forint egészségügyi bírság megfizetésére kötelezte.” {Lásd: a jogerős ítélet [10] indokolási pontját.} Rögzíti azt is a jogerős ítélet, hogy a „perben a védőoltás beadatására vonatkozó kötelezettség fennállása és egyben a GY-02/NEO/00929-5/2024. számú határozat jogszerűsége már nem vitatható. A bíróság a felperes hazai védőoltások rendszerével kapcsolatos ellenérzéseit tartalmazó kereseti érvelését erre tekintettel nem vizsgálta.” {Lásd: a jogerős ítélet [11] indokolási pontját.} A jogerős ítélet világosan állást foglal arról, hogy „téves az a felperesi álláspont, mely szerint az egészségügyi bírság kiszabásával az alperes elvonta a végrehajtást foganatosító hatóság hatáskörét. Az egészségügyi bírság kiszabására az Ehitv. 13/A. § (1) bekezdés h) pontja teremt hatáskört az alperes részére azzal, hogy kimondja, hogy ha az egészségügyi államigazgatási szerv a hatáskörében eljárva megállapítja, hogy a fertőző betegségek és járványok

megelőzése vagy a járványveszély elhárítása érdekében szükséges járványügyi előírásokra vonatkozó jogszabályi rendelkezésekben foglaltakat megsértették, egészségügyi bírságot szab ki.” Miután pedig egészségügyi államigazgatási hatáskörben eljáró szervként az alperes a GY-02/NEO/00929-5/2024. számú határozatában a fenti jogsértést megállapította, s a határozat jogszerűségét a Győri Törvényszék 1.K.700.715/2024/9. számú jogerős ítéletével szintén megállapította, az indítványozó „védőoltás beadatására vonatkozó jogszabályi kötelezettségének elmulasztása miatt az alperes az Ehitv. 13/A. § (1) bekezdés h) pontja alapján saját hatáskörben egészségügyi bírságot szabhat ki.” {Lásd: a jogerős ítélet [18-19] indokolási pontját.} Az ügyintézési határidővel, illetve a kétszeres értékelés tilalmával kapcsolatban pedig a jogerős ítélet kifejti, hogy az indítványozó „a GY-02/NEO/00929-5/2024. számú védőoltás beadatására kötelező határozatot 2024. május 13. napján vette át, azzal szemben 2024. június 7. napján terjesztette elő keresetlevelét. A Kp. 39. § (6) bekezdése alapján azonban még a keresetlevél benyújtásának sincs a közigazgatási cselekmény hatályosulására halasztó hatálya. A keresetlevél halasztó hatályának elrendelése azonnali jogvédelem keretében a bíróságtól kérhető. A Győri Törvényszék az 1.K.700.715/2024. számú eljárásban elrendelte a felperes kérelmére a keresetlevél halasztó hatályát, amelynek időbeli hatálya az eljárást befejező határozat jogerőre emelkedéséig állt fenn.” Minderre tekintettel a jogerős ítélet szerint „helytálló az az alperesi érvelés, hogy a GY-02/NEO/00929-5/2024. számú határozatban meghatározott 30 napos teljesítési határidő 2024. május 13. napját követően a keresetlevél benyújtásáig is telt, az azonnali jogvédelem időbeli hatálya ugyanis a Kp. rendelkezése folytán csak a keresetlevél benyújtására tekintettel, a benyújtás időpontjától számítottan váltja ki azt a joghatást, hogy a teljesítési határidő a keresetlevél benyújtásától az érdemi határozat jogerőre emelkedéséig nyugszik. A bíróság megállapította, hogy a határozat átvételétől a keresetlevél benyújtásáig 24 nap már eltelt a teljesítési határidőből. A Pp. 358. § (2) bekezdése szerint a bíróság ítélete 2024. december 5. napján, annak meghozatalakor jogerőre emelkedett, azok a határidők azonban, amelyeket a határozat jogerőre emelkedésétől kell számítani, a határozatnak a féllel történt közlésétől kezdődnek. A felperes a bíróság ítéletét 2024. december 12. napján vette át, így a határozatban foglaltaknak 2024. december 18. napjáig tehetett volna eleget. Mindezekre tekintettel a bíróság megállapította, hogy az alperes jogszerűen – a teljesítési határidő eredménytelen elteltét követően – hozta meg a határozatát 2024. december 19. napján.” {Lásd: a jogerős ítélet [22-23] indokolási pontját.}

- [21] Mindezt figyelembe véve az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését el kell ismernie {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]; 3014/2022. (I. 13.) AB végzés, Indokolás [27]}. A testület gyakorlata következetes abban, hogy „[a]z Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az

Abtv. 27. §-a alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van jogköre, a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára azonban már nem rendelkezik hatáskörrel” {3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]}. „Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ában szabályozott hatáskörében eljárva a bírói döntés és az Alaptörvény összhangját biztosítja. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [...]” {3137/2013. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [9]}

- [22] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésére alapított indítványi érvekkel szemben az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy a bíróságok jogkörébe tartozó – így nem az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozó alkotmányossági – kérdésnek tekinti a releváns jogszabályi rendelkezéseknek az ügyben való megfelelő értelmezését és alkalmazását. Annak megítélése, hogy a meghozott ítélet megfelel a jogszabályoknak, nem része az Alkotmánybíróság vizsgálatának {3027/2018. (II. 6.) AB határozat, Indokolás [55]; 3017/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [28]}. Önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntés érvelését tévesnek tartja, nem alkotmányossági kérdés, és nem ad alapot a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének megállapíthatóságára {3299/2020. (VII. 17.) AB végzés, Indokolás [19]; 3017/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [28]}. Az Alkotmánybíróság feladata az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazását felülbírálni, hiszen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása a bíróságok, elsősorban a Kúria feladata {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30]; 3017/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [28]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint: „[ö]nmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [23] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése által garantált jogorvoslathoz való jog sérelmére is hivatkozik. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmét mindenek előtt amiatt állította, mert szerinte az alperesi súlyos jogsértések érdemi bírói kontroll nélkül maradtak, illetve a Kúria érdemben nem vizsgálta az indítványozó felülvizsgálati kérelmét. A jogerős ítélet előbbiekben idézett indokolása alapján mindazonáltal megállapítható, hogy az indítványozó által felvetett állítólagos jogsértések bírói felülvizsgálata megtörtént. A felülvizsgálati eljárást érintő sérelmek kapcsán pedig az Alkotmánybíróság utal következetes gyakorlatára, miszerint: „A jogorvoslathoz való jog – mint alapvető jog – így csak a rendes jogorvoslatra vonatkozik. Az Alkotmánybíróság álláspontja értelmében a felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely nem hozható összefüggésbe az

Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével. Rendkívüli jogorvoslatra (felülvizsgálatra) senkinek sincs az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből levezethető alapjoga” {3002/2025. (I. 21.) AB határozat, Indokolás [34]; 3404/2025. (XII. 10.) AB végzés, Indokolás [37]}.

- [24] Minderre figyelemmel az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése sérelme tekintetében az indítványi kérelem tartalmát illetően arra a megállapításra jutott, hogy az indítvány valójában nem alkotmányossági problémát tárt fel, hanem az eljáró bíróság jogértelmezését, a bírói jogalkalmazói tevékenység körébe tartozó törvényességi kérdéseket vitatott.
- [25] Figyelemmel a fentiekre, az alkotmányjogi panaszban foglalt érvek alapján nem állapítható meg, hogy a közigazgatási perben hozott támadott bírói döntésekkel kapcsolatban az Abtv. 29. §-ában szereplő feltételek fennállnak.
- [26] Mivel a fent kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz nem tett eleget a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételének, az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. október 20.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szomora Zsolt Tamás s. k.,
alkotmánybíró